TSCHAIKOFSKI
SYMPHONIE N. 4

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΗΣ ΣΟΒΑΡΑΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

ΕΚΠΟΜΠΗ ΤΡΙΤΗΣ 4.3.58 (22.00 - 23.45)

Ἀγαπητοί μου ἀκροατή καλησπέρα σας. Ἐλπίζω ὅτι ἀφοῦ μου ἀκούσατε τὴν 2η καὶ 3η Συμφωνία, θὰ ἤσαστε σταθεροὶ ἀκόμη καὶ τὴν τελευταία ἀκροαστικὴ ἀγάπη τοῦ μεγάλου Ρώσσου συνθέτη Τσαϊκόφσκι. Ἐλπίζω ἀκόμη μου ἐκφράσω τὸ ἀπίστευτο μοναδικὸ ἀπὸ τὴν γνωστὴ ἐπιμονὴ τοῦ διάσημου συνθέτη, ἐνῶ νὰ ἀριθμεῖ 4 σὲ μιὰ ἡλικία τῶν 36. Ὁ συνθέτης ἔχει φτάσει σιγὰ σιγὰ στὴν τελειότητα. Τὰ ἔργα μετὰ ἀπὸ τὴν ἀποχωρήσεῖς σὰν νὰ ἀναμένουν τὴν ἔμπνευσή τους. Ἐκείνη ἔχει τὴ μυστικὴ τῆς ὁρμήματα. Θὲ τὴν χρειάζεται ἀκόμη μιὰ νὰ ἀκμάσει μέσα σὲ ἕνα σύντομο μέλλον μεγαλοφυΐας. Ἐκεῖ τὸν τὸ ἀποκαλοῦμε ἀνόβημα δὲν τὸν ἀλλοιώνει. Δὲν εἶναι σὰν ἀναγνώστης νὰ κάνει τὸν δάσκαλο γιὰ νὰ ἀλλοιώσῃ ὅπως ἀντιλαμβάνεται ἐμεῖς τὸν. Ὁ μαέστρος τὸν βρίσκει ἀλλὰ σφάλματα γράφει σὲ ἀναγνώστη τὴν ἀκμαιότητα τὸν Τσαϊκόφσκι καὶ τὸν ἐξαναγκάζει τὴν ἀποφασίσει κάθε ἀναγνώστης νὰ μπορεῖ νὰ ἀκμάσει. Τὸ ἔργο τὸν δὲ ἔχουν νὰ εἶναι φαντασία, ἀποδείξη, χαρούμενο. Πάρε ἔχει αὐτὸ τὴ 4η Συμφωνία ἐκεῖ χρειαζόμαστε μεγαλοφυΐα. Ἤδη ἀπὸ τὴν εἰσαγωγὴ τὸν φαίνεται μέσα τὸν ἔχει ἀκμαστεῖ ἕνα θέμα, ἕνα ἀπὸ τὰ ὀρφὴ θέματα σταθερὰ τὸν δίχως ὁ Τσαϊκόφσκι γιὰ νὰ ἐκφράσουν ἀκόμη καὶ τὴν κάθε χαρούμενα συναισθήματα τὸν ἀγωνίων τὸν μεγάλων ἔργων. Τὸ θέμα αὐτὸ κυκλοφορεῖ ἀμέσως τὰ ἄρχα θέματα

τον ήχο γιά νά ξεβγεί. Τήν φορεμένη φλιτζάνα τον φρόντα μέχρι διαβήκαν οι μεγαφωνές τον δικόφωνο μέχρι μετά από ένα πολύ διαφορετικό μηχανάκι. Δεν μεγάλωνε τα φόρα, είναι σαν κάποιος ένας αρχαιοπρεπώς τα ήχο γράφει ο ίδιος ο ανάθεμα: «Ήθελε νά δώσω ε αυτό πολύτιμε εύνοια τα μεγαφωνά σταυοδίφιαν τον μάθω μερικών δλαν τα βράδυα μύνορμε μόνο ένα φιλί μας. Όλαν μάθ γνωρά από τα χέρια το βίβλιο τον αρχοντάδες με διαβάσαμε και μάθ μερικών οι δίναμε τον αναμνήσεων μάθ ιμέρας μάθ τον ορόφον και δεν γαναγνίφηκε. Σ' ένα εύνοιο σπίτι πάλι σκυφίλαν οι ιδιοφυείς τον γραμμένον τρείς μήνες. Δεν τρίο, τα βίβλια έχουν το χάρι. Πάω γαριάκιν εμφρών κυμαμένι σκυνόζα. Και το σπουάλο βαγχέφι. Αλλά χαίνει γνωρί Ήρο χάφηκε και πάρε, ένα το φιλάει τον ήχον. Και δάρε γράφει ο ανάθεμα «Όλαν κανείς δεν μπορεί νά διαβάσει μέ τον τρόπο τον δικό του, τότε οι ~~τάν~~ αναμνήσεις τωόντι (νά διαβάσουν) οι τον μπορούν, δεν τον εκφράσουν»

Πάρα πολύ νά τονίσω ότι και αυτό το μηχάνημα δημιουργήθηκε από το τραγικό χάος πολέμου. Πάντως τεχνικά ένα άριστο μηχάνημα, χαρμόσυνα. Η χαρά αποδείχτηκε... Όχι οι γιοί χαρά. Όχι οι χαρά τον ανάθεμα.

Τήν 4η Σεπτεμβρίου τον Τσαϊτσόρον, σε μιά τραπέζα έχω 36, δύο αμύνοντε σήμερα από τήν ομάδα Ρεμεμφιόνα, δεν δικάζει ο ΚΕΡΜΠΕΡΤ ΦΟΝ ΚΑΡΑΓΙΑΝ.

ΔΙΕΚΟΣ

Ακούστε τήν 4η Σεπτεμβρίου του Τσαϊτσόρον. Έστειλε οι φοιτητές Ρεμεμφιόνα και δικάζει ο ΚΕΡΜΠΕΡΤ ΦΟΝ ΚΑΡΑΓΙΑΝ Η ακόμη μια "ΤΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΑΕΙ ΤΑΣ ΣΟΒΑΡΑΣ ΜΥΕΙΚΗΣ" ιδιόρρυθμος. Ιδιαίτερο μας ενδιαφέρει παρακάτω.